किंच युष्माकंदर्शनमेवतावद्देवानामपिदुष्प्रापम् अस्माकंतुस्पर्शनादिकमपिकथंनुघटितमितिविस्मयेनाह किमिति स्वल्पतपसांतीर्थस्नानादिमात्रे तपोबुद्धिर्येषाम् तथाचार्चायांप्रतिमायांदेवइतिचक्षुर्दृष्टिर्येषांतेषांयोगेश्वरदर्शनादिकमिदकिमसंभावितमित्यर्थः॥१०॥ एतत्प्रपंचयति नह्यम्मयानीतित्रिभिः॥११॥ वाङ्मनसयोरप्युपासनाविषयत्वंयोवाचंब्रह्मेत्युपास्तेमनोब्रह्मेत्युपास्तइतिश्रुतेः अघंहरंति तन्मूलमज्ञानंनहरंति अत्रहेतुः भेदकृतःभेदकर्तारः यद्वा भेदबुद्धिंकुर्वतः पुंसः विपश्चितोनिरस्तभेदाः तेतुमुहूर्तमात्रसेवयैवाघंघ्नंतीति ॥ १२॥ अतः साधून्विहायान्यत्रात्मादिबुद्ध्या सज्जमानोऽतिमंदइत्याह आत्मबुद्धिरहमितिबुद्धिः त्रयोधातवोवातपित्तश्लेष्माणः प्रकृतयोयस्यतस्मिन् कुणपेशरीरे स्वधीः स्वीयाइतिबुद्धिः

किंस्वल्पतपसांनॄणामर्चायांदेवचक्षुषाम्॥ दर्शनस्पर्शनप्रश्नप्रह्वपादार्चनादिकम्॥१०॥नह्यम्मयानि तीर्थानिनदेवाश्चिलामयाः॥ तेपुनंत्युरुकालेनदर्शनादेवसाधवः॥ ११॥ नाग्निर्नसूर्योनचचंद्रतारका नभूर्जलंखंश्वसनोऽथवाङ्मनः॥ उपासिताभेदकृतोहरंत्यघंविपश्चितोघ्नंतिमुहूर्तसेवया॥ १२॥ यस्यात्म बुद्धिःकुणपेत्रिधातुकेस्वधीःकलत्रादिषुभौमइज्यधीः॥ यत्तीर्थबुद्धिःसलिलेनकर्हिचिज्जनेष्वभिज्ञेषुसए वगोखरः॥ १३॥ श्रीशुकउवाच निशम्येत्थंभगवतःकृष्णस्याकुंठमेधसः॥ वचोदुरन्वयंविप्रास्तू ष्णीमासन्भ्रमद्धियः॥ १४॥ चिरंविमृश्यमुनयईश्वरस्येशितव्यताम्॥ जनसंग्रहइत्यूचुःस्मयंतस्तंजग द्गुरुम्॥ १५॥ यन्माययातत्त्वविदुत्तमावयंविमोहिताविश्वसृजामधीश्वराः॥ यदीशितव्यायतिगूढईह याअहोविचित्रंभगवद्विचेष्टितम्॥ १६॥

भौमेभूविकारेइज्यधीः देवताबुद्धिः यत्यस्यतीर्थबुद्धिः तीर्थमितिबुद्धिः अभि ज्ञेषुतत्त्ववित्सुयस्यताबुद्धयोनसंति सएवगोष्वपिखरः दारुणः अत्यविवेकी यद्वा गवांतृणादिभारवाहः खरोगर्दभइति॥ १३॥ दुरन्वयमननुरूपम् भ्रमंतीअनवस्थिताबुद्धिर्येषांते ॥ १४ ॥ ईशितव्यतामनीश्वराणांकर्माधिकारिताम् जनसंग्रहमात्रमेतत् इत्यूचुः स्मयंतःहसंतः॥ १५॥ अनन्वयं विदृण्वंतआहुर्द्वाभ्याम् यन्माययेति तत्त्ववित्सुउत्तमाअपिवयं कासौमायाययाविमोहिताइतितामाहुः यदिति यद्यस्मात्ईहयानरचेष्टितेनगूढः सन् ईशितव्यायति अनीश्वरवदाचरतिभवान् नन्वहमीश्वरश्चेत्किमित्येवमाचरेयंतत्राहुः अहोइति भगवतस्तवविचेष्टितंविचित्रमतर्क्यम्॥ १६॥